

Musikal av Neil Bartram

MITT LIVS BERÄTTELSE

*”Den lilla orten kan vara vilken ort som helst.
Storstaden - vilken storstad som helst och bron
vid strömmen ... vilken bro som helst.”*

Neil Bartram

Musik och sångtexter NEIL BARTRAM

Manus BRIAN HILL Översättning ELSA FRYKLUND

Musikalisk ledning PER LARSSON

Regi VICTORIA BRATTSTRÖM

Scenografi och kostym KARIN DAHLSTRÖM

Ljus ANNA WEMMERT

Medverkande

Thomas MATTIAS ERMEDAHL

Alvin LARS HJERTNER

Musiker

Piano PER LARSSON

Cello KERSTIN ANDERSON/JUNGHYUN BYUN

Saxofon, klarinett ROSA CAMPOY

Sverigepremiär 26 oktober 2018

Spelas på GöteborgsOperan Skövdescenen, på GöteborgsOperans Lilla scen
och på turné i regionen t.o.m 27 januari 2019.

Presenteras i samarbete med Music Theatre International (Europe).

Om *Mitt livs berättelse*

Alvin och Thomas växte upp som bästa vänner men livet förde dem åt olika håll. Alvin blev kvar på orten och tog över sin pappas bokhandel, medan Thomas blev känd författare och försvann ut i världen. När berättelsen börjar är Alvin död och Thomas kämpar med att skriva ett minnes-tal till hans begravning. Alldeles för sent inser Thomas följderna av att ha försummat deras vänskap.

I skrivandet får Thomas oväntad hjälp när den avlidne Alvin dyker upp vid hans sida. Tillsammans återupplever de den berg-och-dalbane som deras vänskap

utvecklades till, med gemensamma äventyr, uppsplitande osämjor och innerlig försoning.

Prisbelönta *Mitt livs berättelse* (original-titel *The story of my life*) hade urpremiär i Toronto 2006 och Broadwaypremiär 2009. Samma år nominerades musikalen till fyra Drama Desk Awards.

Kan äkta vänskap dö? Eller slumrar den bara, i väntan på att åter väckas till liv? Med hjälp av sångerna vill kompositören Neil Bartram och librettisten Brian Hill inspirera oss att ta upp kontakten med dem vi stod nära i våra egna livsberättelsers första kapitel. ■

Om musiken

”Musiken i Neil Bartrams *Mitt livs berättelse* är sprungen ur amerikansk, modern musikaltradition. Här finns tydliga influenser från både Jason Robert Brown, aktuell med musikalen *Broarna i Madison county*, och Stephen Sondheim, som står bakom musikaler som *Passion*, *Sommarnattens leende* och *Sweeney Todd*.

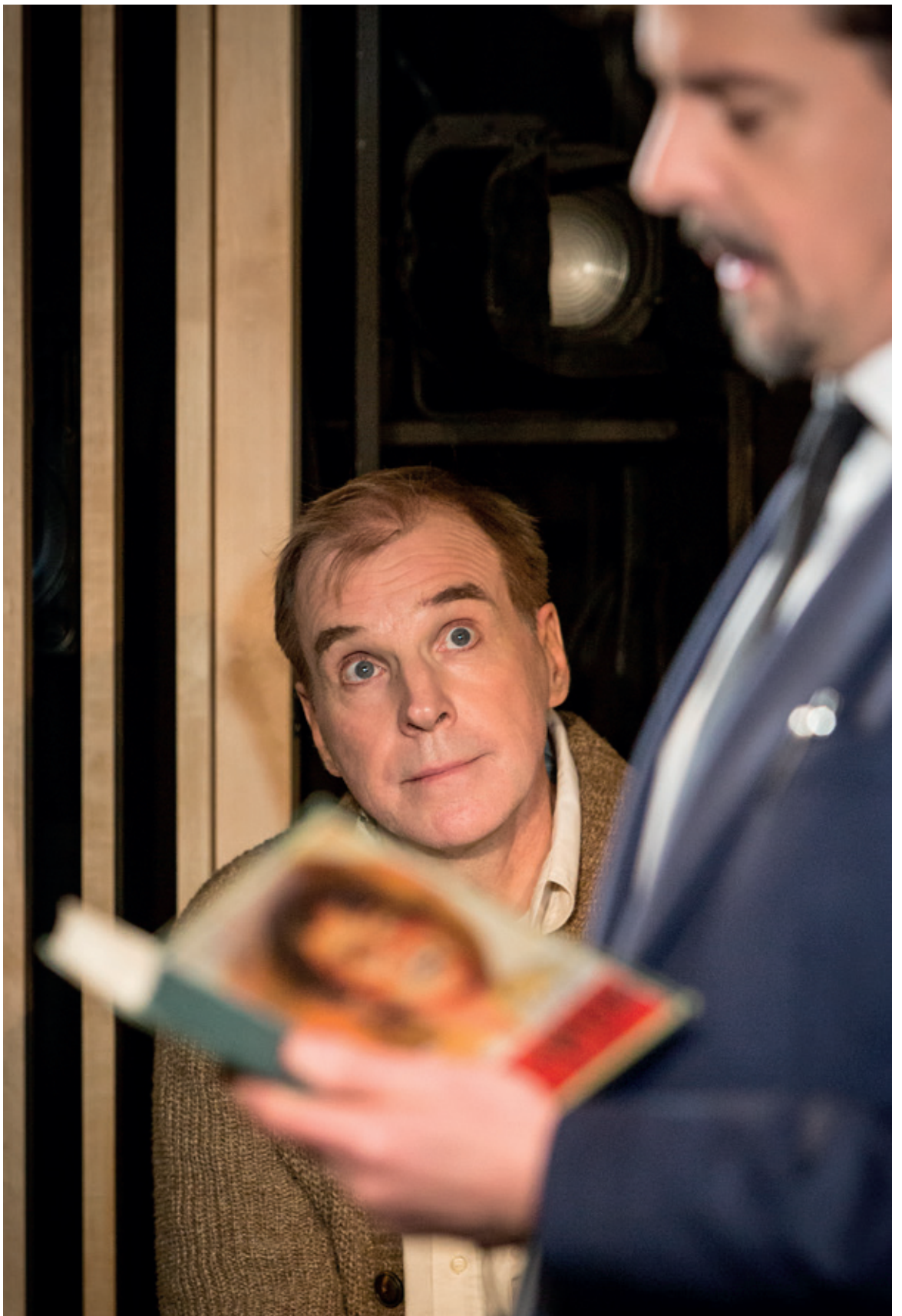
I *Mitt livs berättelse* finner vi fängslade melodier, lätta att ta till sig och lätta att tycka om. Men ibland är musiken mer komplex och kan spegla kaoset i Thomas Weavers huvud. I musikal är steget mellan tal och sång inte så stort och Neil Bartram

använder sig av tekniken att låta en sångare sjunga och den andre tala i en dialog.

Musiken är ursprungligen skriven för en större orkester som sedan slimmats till piano, cello och klarinett/oboe. Jag har sedan bearbetat materialet så att det ska passa vår uppsättning.

Neil Bartrams musik är välskriven och genomtänkt – det märks att han vet vad han håller på med. Jag tycker mycket om musiken och jag är övertygad om att publiken kommer att ta musiken och uppsättningen till sitt hjärta.” ■

Per Larsson, musikalisk ledning

Genom lek – och teaterlek kan vi förstå världen

av VICTORIA BRATTSTRÖM, regissör

“In entering a game we hand ourselves over, we abandon ourselves to the space of meaning ...” (Ricoeur 1981) s. 187

Under repetitionerna av *Mitt livs berättelse* har vi med hjälp av fantasi och teaterleken undersökande förhållningssätt närmat oss karaktärerna Alvin och Thomas. Nu är det dags att bjuda in er, kära publik, att fortsätta leken tillsammans med oss.

I barnets lek, som när min son och hans kamrater leker att de är drakar i rymden, bebisar på söndagsutflykt eller en grupp lejon på savannen, ryms både element av underhållning och undersökning. Det är roligt, och livsviktigt, att leka. Genom leken kan vi undersöka världen och våra möjliga roller i den samma; i leken kan vi pröva olika fantasifula sätt att gestalta världen och oss själva på. Vi kan pröva och känna efter hur världen skulle kunna vara och vi kan undersöka hur det skulle kunna upplevas att vara i världen, som vi föreställer oss den i det som är lekens överenskommelse.

Som regissör tilltalas jag av tanken att se teaterns repetitionsprocess som ett slags fortsättning, ett slags vuxen och professionaliserad version av barnets lekfulla undersökningar av världen. För mig är skådespelarens gestaltungsprocess besläktad med barnets undersökande lek. Kanske speciellt i en skådespelartradition som utgår från teaterpersonen Konstantin Stanislavskij [1863-1938] och det skådespelarverktyg som

ofta benämns Stanislavskijs Magiska Om. Under repetitionsprocessen prövar skådespelaren hur det skulle kunna vara att befinna sig i karaktärens situation. Man kan beskriva det som att skådespelaren prövar sig själv uppe på scengolvet ”Som Om”, under karaktärens ”Givna Omständigheter”. Skådespelaren ställer sig frågor som ”Tänk om detta skulle vara jag?” ”Tänk om detta skulle vara min värld?” ”Om jag prövar att sjunga dessa ord, uttalar dessa repliker ur manus hur skulle då världen framträda för mig?” ”Hur skulle jag uppleva världen utifrån ett sådant lekfullt, föreställt perspektiv?” ”Vad skulle jag med fantasins hjälp kunna se annorlunda eller nytt genom att i teaterleken, där uppe på scengolvet, pröva karaktärens perspektiv?”

I volymen *Interpretation Theory: Discourse and the Surplus of Meaning* (Ricoeur 1976) avhandlar den franske filosofen Paul Ricoeur [1913-2005] bland annat det breda spektra av förhållningssätt som en läsare kan applicera och konfronteras med under läsning av en text. Ricoeur beskriver texttolkningsprocessen som en dialektisk rörelse mellan två växelverkande poler. Den ena polen benämner han tillägnelse, den andra som ett mer distanserat och strukturenande förhållningssätt (*distanciation*).

Tillägnelse enligt Ricoeur förutsätter ►

att läsaren engagerar sig i ett slags nära och lekfullt förhållande till texten. Genom att försätta sig "i spel" med texten gör läsaren det initialt främmande till "sitt eget". Genom lekfull inlevelse, eller om man så vill empati, tillåter läsaren sig själv att förvandlas genom spelet.

Ricoeur skriver:

"To understand is not to project oneself into the text; it is to receive an enlarged self from the apprehension of proposed worlds which are the genuine object of interpretation." (Ricoeur 1981), s.182

Som jag tolkar det handlar, i sin tur, den mer distanserade polen om att medvetet även välja att då och då gå ur leken, ur "the play mode", för att analysera och strukturera spelets regler från ett mer distanserat perspektiv.

Enligt Ricoeur befruktar och kompletterar de två polerna varandra i ett växelspel där de tillsammans möjliggör en hel, genomarbetad tolkning av texten. Denna beskrivning, av dels ett slags lekfullt mottagande av ett "utvidgat jag", i samspel med en mer distanserad och strukturerande analys av textmaterialet, får för mig stark genklang i regissörens och skådespelarens konstnärliga praktik. Det blir för mig en talande bild av skådespelarens och regissörens sätt att under repetitionsprocess, utifrån det Magiska Om, närma sig scenisk tolkning av ett textmaterial.

Under teaterns repetitionsprocess går vi många vändor in och ur materialet, in och ur tillägnelse lek och strukturerad analys, vi undersöker, prövar, vänder och vrider på materialet, på vårt verk, för att skapa den föreställning som sen möter publiken.

Lek som en analytisk potential, som ett sätt att undersöka och förstå världen, är en förmåga som vi alla bär med oss, som vi alla är bekanta med sedan barnsben men kanske är det också en förmåga vi som vuxna mer

eller mindre medvetet använder oss av? I *Mitt livs berättelse* går karaktären Thomas på ett liknande sätt in och ut ur ett slags minneslek. Inför uppgiften att hålla ett minnestal för sin barndomsvän Alvin försöker han hitta det "rätta" minnet, den perfekta berättelsen som bäst kan summera vännens liv och hedra honom.

Vi kan lämna det osagt om Thomas finner den där perfekta berättelsen - men när Alvin själv kommer till Thomas hjälp och de tillsammans återupplever och återupptäcker det pärlband av händelser som format deras vänskap, framträder ett lekfullt drömspel, där musiken för oss in i ett associativt flöde genom tid och rum.

För mig landar Thomas i en insikt om vänskapens grundläggande betydelse för hur vi utvecklas som personer och vilken potential vi har att påverka både våra egna och andras livsöden. Som jag ser det finns det i berättelsen även en inbyggd och raffinerad kritik mot själva idén om det ensamma skapande geniet. *Mitt livs berättelse* tycks vilja visa hur vi i samspel skapar varandra och peka mot just mötet, interaktionen med varandra, som kreativitetens källa.

Under repetitionerna av *Mitt livs berättelse* har vi med hjälp av fantasi och teaterleken undersökande förhållningssätt närmat oss karaktärerna Alvin och Thomas, och deras livsvärldar. Vi har både förundrats och rörts av berättelsen. Nu är det dags att bjuda in er, kära publik, att fortsätta leken tillsammans med oss. ■

Hjärtligt välkomna!

Ricoeur, P. (1976). *Interpretation theory: Discourse and the surplus of meaning*, TCU press.

Ricoeur, P. (1981). *Hermeneutics and the human sciences*. Cambridge : Paris, Cambridge : Cambridge University Press

Paris : Editions de la Maison des Sciences de l'Homme.

Scenografin låter oss färdas i tid och rum

Teaterns premiss vilar på en överenskommelse med publiken, menar scenografen Karin Dahlström. Hon ser det som sitt ansvar att förvalta sin del i avtalet på ett trovärdigt sätt.

berättat för LISA IVERSTAM, programredaktör

”S om scenograf är det min uppgift att realisera en konstnärlig idé, men jag har också tekniska premisser och en fysisk miljö att förhålla mig till. I det här fallet handlar det om en yta på fem gånger tre och en halv meter där två sångare, tre musiker, instrument, dekor, rekvisita och ljus ska få plats – samtidigt som skådespelarna ska kunna röra sig på scenen. *Mitt livs berättelse* tar publiken igenom sjutton minnesbilder och för åskådaren till olika platser; till en skola, en bokaffär, en bro, till exempel. Så scenografin måste också kunna få fatt i känslan att vi färdas i tid och rum. En del hjälp finns i ljussättningen och rekvisitan, men det största arbetet gör förstås sångarna i sin gestaltning.

Till scenografin till *Mitt livs berättelse* har jag inspirerats av kyrkor och kapell från 1960- och 70-talen, med en modern, luftig arkitektur i ljusa träslag. Jag har försökt att skapa känslan av ett slags sidorum i ett kapell, kanske ett väntrum av något slag. Rummet är inte färdigt, det är mer som ett skal som låter åskådaren använda sin fantasi och själv fylla i konturerna.

I scenografin ingår också ett bakre rum. Där rör sig Alvin, och musikerna, som ibland kan fungera som bleka minnen av

människor som dött, men också gestalta kyrkomusiker. Alvin kan röra sig mellan de olika rummen, men Thomas kan bara befinna sig i det främre rummet. Han tillhör mer publikens verkliga rum.

Musikerna och Alvin är klädda i grått, som om färgen, livet har runnit ur dem. De smälter in i rummet, med de ljusa träslagen och det grå golvet. Thomas, som är levande och av kött och blod, har jag klätt i en tydlig färg som står i kontrast till rummets milda färger. Hans marinblå kostym signalerar pengar, karriär och konventionalitet. Den orangea jackan som han bär i början avviker från det konventionella och signalerar att han har klätt sig i all hast. Det förväntade vore ju att Thomas hade tagit på sig i en yllerock till begravningen. Den där jackan berättar något annat om Thomas.

Teaterns premiss vilar på en överenskommelse med publiken. Tillsammans låtsas vi att vi befinner oss på en plats, en tid, i ett rum och att skådespelarna på scenen faktiskt är dem som de utger sig för att vara. För mig som scenograf gäller det att ta ansvar för min del i överenskommelsen på ett trovärdigt sätt, och att förvalta det förtroendet väl.” ■

MITT LIVS BERÄTTELSE

Victoria Brattström

regi

Victoria Brattström är regissör och skådespelare. Hon är utbildad på Högskolan för scen och musik i Göteborg, där hon också arbetar som pedagog och lektor i scenisk gestaltning. Som regissör och skådespelare har Victoria varit flitigt anlitad på institutionsteatrar och i fria grupper i Sverige och Finland. Hon har regisserat såväl stora utomhusproduktioner som intima kamarspel för Sveriges Radio och tv. Som regissör står hon bl.a. bakom produktioner som *Järn* av Rona Munro på Göteborgs

stadsteater, *Bad Girls* av Joyce Carol Oates på Folkteatern och för SVT *Medea* som cirkusteater på Kinnekulle Amfiteater och det nyskrivna musikteaterverket *Jag är perfekt* på Pusterviksteatern. År 2012 regisserade Victoria den kritikerrosade uppsättningen av musikalen *Next to Normal* på Wasa Teater i Finland. 2016/2017 var hon aktuell med Skandinavienpremiären av Stephen Sondheims *Passion* på Smålands Musik och Teater och NorrlandsOperan.

Victoria doktorerar även med ett tvärdisciplinärt avhandlingsarbete i scenisk gestaltning som genomförs i samverkan mellan Högskolan för scen och musik och Centrum för personcentrerad vård vid Göteborgs Universitet.

Per Larsson

musikalisk ledning, piano

Per Larsson är verksam som musiker, arrangör och kompositör. Han har arbetat som kapellmästare, kompositör, musiker och skådespelare vid Länsteatern i Skaraborg i bl.a. *Fantasticks*, *Trätornas Träsk*, *Maratondansen*, *Artisten* och *Pianisten*. Han har också varit kapellmästare för uppsättningar av bl. a. *West Side Story*, *Jesus Christ Superstar* och *The Sound of Music*. På GöteborgsOperan har Per varit kapellmästare och medverkat i bl.a. *Zvea*, *Lindgatan 5*, *Lola Blau*, *Marilyn Monroe*, *Charlie Chaplin*, *Min mamma är en drake*, *Lite Lennart*, *Lasse-Majas Detektivbyrå* och *Shanghai*. Per har också skrivit och arrangerat musik för både GöteborgsOperans Orkester och för mindre ensembler. Säsongen 2017/2018 framfördes hans barnopera *Världens bästa tårta* på GöteborgsOperans Lilla scen.

Karin Dahlström

scenografi och kostymdesign

Karin Dahlström är scenograf och kostymdesigner, utbildad vid Nordiska Scenografiskolan och Högskolan för Design och Konsthantverk. Hon undervisar också i scenografi och kostym på Högskolan för scen och musik i Göteborg. Karin har arbetat på bl.a. Malmö Stadsteater, Norrlandsoperan och Göteborgs fria grupper med regissörer som Anna Sjövall, Carolina Frände, Lars Melin och koreografen Lena Josefsson. På Göteborgs Stadsteater har hon gjort kostymerna till *En helt god kvinna*, *Satanisterna*, *Den utvalda*, *Göta Hund*, *Frigiven*, *Eva Bergmans Pygmalion* och *Karl Gerhard*.

På GöteborgsOperan har hon tidigare gjort scenografin och kostymdesign till barnoperan *Grabbhalvan* och kostymdesign till *Les Noces* av och med Örjan Andersson, tillsammans med GöteborgsOperans Balettkompani. Karin har tidigare arbetat med regissören Viktoria Brattström i *Passion* av S. Sondheim med Sverigepremiär på Smålands Musik och Teater år 2016. Karin är även aktuell med Teater Hallands uppsättning *De Förskräckliga*, ett verk skapat för bygdegårdar.

Anna Wemmert

ljusdesign

Anna Wemmert är utbildad teatertekniker vid Dramatiska institutet och frilansar som ljusdesigner för uppsättningar för teater, opera, musikal och dans men hon skapar också ljusdesign till utställningar m.m. Anna har gjort ljusdesignen till uppsättningar som *Ensam* på Dramatens Lilla scen samt *On The Town* och *Passion* på Spira. Hon står också bakom ljusdesignen till ett par uppsättningar på GöteborgsOperans Lilla scen, *Mod* och *Vid sidan av*. För GöteborgsOperans dåvarande Balettkompani gjorde Anna ljusdesignen till flera verk. Hon har också arbetat med föreställningar på VadstenaAkademien, på Bohusläns teater och Regionteater Väst, Angeredsteatern och Göteborgs Stadsteater samt med flera fria grupper som *Die Bühne*, *Cinnober*, *Trixter*, *Kolibri* och *Big Wind*. Vidare har Anna ljussatt flera föreställningar med skådespelaren Åsa Gustafsson på Pustervik och Folkteatern i Göteborg. I det senare huset, där Anna dessutom arbetade som teknisk chef under några år, har hon ljussatt föreställningar som *Tre farbröder som inte ville dö*, *VD*, *Tre kärlekar*, *Halvvägs till himlen*, *Orestien* och *Blinka lilla stjärna*.

Mattias Ermedahl

Thomas Weaver

Mattias Ermedahl är utbildad vid Operahögskolan i Stockholm och är engagerad som barytonsolist och regissör vid GöteborgsOperan. Här har han gjort en mängd roller, bl.a. i *Läderlappen*, *Barberaren i Sevilla*, *Enleveringen ur seraljen* samt i *Aniara*, *Karmelitsystrarna*, *Pelleas och Mélisande*, *The telephone* och *Notorious*. Hösten 2017 sjöng Mattias Fadern i *De sju dödssynderna* och Amantio i *Gianni Schicchi* här.

Våren 2018 regisserade Mattias Sverige-premiären av Jonathan Doves *Monstret i labyrinten* på GöteborgsOperan, en uppsättning som samlade över 200 medverkande: professionella sångare och amatörångare i alla åldrar, professionella orkestermusiker och unga musiker.

På GöteborgsOperan har Mattias också regisserat *Fridas visor*, nypremiären av *Askungen* samt föreställningen *Jul-trad-i-trion* åren 2014-2016.

Mattias har också medverkat på Läckö Slottsopera, Malmö Opera samt i uppsättningar på Folkoperan, Wermland Opera och Norrlandsoperan.

Han har dessutom regisserat *Death Knocks* av Woody Allen och Christian Joost på Kronhuset i Göteborg och *Romeo och Julia* i Vadstena.

Lars Hjertner

Alvin Kelby

Lars Hjertner är musikalartist, utbildad vid Calle Flygare Teaterskola och Kulturama och anställd vid GöteborgsOperan sedan 2002.

På GöteborgsOperan har Lars haft roller i en mängd föreställningar såsom Hushovmästaren i *Ariadne på Naxos*, Lilleman i *Stoppa Världen!*, Lumière i *Skönheten och odjuret*, Fred i *Kiss me Kate*, titelrollen i *Chaplin*, Regissören i *Lasse-Majas detektivbyrå* och *Operamysteriet*, *Carmencita Rockefeller*, *Kristina från Duvemåla*, *Crazy for you*, *Jultrad-i-trion* och *Hamlet*.

Under sina år som anställd vid Läns-teatern i Skaraborg medverkade Lars bl.a. i *Arsenik och gamla spetsar*, *Maratondansen* och *Grease*. På Oscarsteatern har han gjort inhop i titelrollen i *Cyrano* och under artion somrar gjorde han rollen som Mats Ersson i *Himlaspelet*.

Lars har också gjort en Bellmankonsert, *Hvila vid denna källa*, tillsammans med Det Norske Blåensemble i Halden. Han är dessutom en flitigt anlita konferencier och han turnerar också med enmansföreställningen *Änglakanäpp* i egen regi. På tv har Lars nyligen setts i SVT:s serie *Vår tid är nu* i rollen som Doktor Boman.

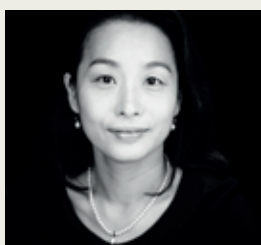

Kerstin Andersson

cello

Kerstin Anderson är utbildad på Kungliga musikhögskolan där hon studerade för Mats Rondin och Ola Karlsson. Under studierna spelade Kerstin både solokonsert och kammarmusik och fick även undervisning på Edsbergs Musikinstitut. Hon konserterar sedan 1998 med Aroskvartetten som mottagit flera stipendier, bl. a. av Anders Wall. Kvartetten har även erhållit pris av pianisten Bruno Canino och blivit erbjudna en konsertturné i Italien. På mästarkurser har Kerstin studerat för bl.a. Frans Helmerson, Torleif Thedéen, Amadeus-, Britten-, Maggini- och Sjostakovitjkvartetten. Sedan 1998 är Kerstin fast anställd på GöteborgsOperan.

Junghyun Byun

cello

Junghyun Byun är född och uppvuxen i Sydkorea och utbildad i Australien, Tyskland och Sverige. År 2002 vann hon och hennes

stråkkvartett en internationell tävling i Spanien och en intensiv turnéperiod i Europa påbörjades. Sedan 2005 bor hon i Sverige. unghyun har fått solistdiplom från Kungliga Musikhögskolan under professor Ola Karlsson. Hon arbetar som frilansande cellist i flera orkestrar i Sverige samt undervisar barn på Kulturskolan i Göteborg. Junghyun undervisar också i yoga och musik samt timani, fysiologi för musiker.

Rosa Campoy-Espin

klarinett och saxofon

Rosa Campoy-Espin har en Bachelor i Clarinet Performance vid VSMU (Academy of Performing Arts) i Bratislava, Slovakien och från Conservatorio Superior de Música de Murcia, Spanien. Studierna fortsatte i Sverige med en Master i Orkestrar vid Högskolan för scen och musik i Göteborg. Rosa spelar i såväl orkestrar som kammarorkestrar i både Spanien och Sverige.

Vd Christina Björklund
Konstnärlig ledare Opera/
drama Stephen Langridge

Produktionsansvariga

Teknisk samordnare Thomas Johansson

Sufflös Louise Böregård

Belysningsmästare/scenmästare Frida Fridell

Ljudtekniker/scentekniker Larry Geszti

Rekvisita Birgitta Strömqvist

Samordnare Kostym och mask

Malin Svedestedt/Mia Persson

Maskörer Gunilla Bjertin, Anna Lilja

Påklädare/rekvisitör/maskör Irene

Carlsson Turegård

Herrkostym Matilda Holmberg

Damkostym Annika Öllsjö/Hanna Strömholm

Modist Therese Schimmelsohn

Patinerings Mia Persson

Lädermakeri Malin Jonson

Konstruktör Hannes Hansson

Måleri Maja Droetto

Snickeri Mattias Persson

Smedja Johan Wikström

Tapetseri Kristin Fransson

Musikbibliotekarie Helena Ericsson

Marknadskoordinator Margareta Ehn Edvinsson

Pressansvariga Marie Branner, Emil Rinstad

Projektledare Mikael Berggren

Program

Ansvarig utgivare, vd Christina Björklund

Redaktör Lisa Iverstam

Föreställningsfoto Tilo Stengel

Grafisk form Camilla Simonson,

Gabriella Brantdahl

Repro och tryck Elanders Sverige AB